

165970 - ئاللاھ تائالانىڭ: «ئايىنى ئارقىغا سۈرۈش كۇفرىنى زىيادە قىلىشتۇر» دېگەن ئايتىنىڭ مەنىسى

سوئال

تەۋبە سۈرىسى 37- ئايەتتە چەكلەنگەن ئايىنى ئارقىغا سۈرۈش دېگەن سۆزدىن نېمە مەقسەت قىلىندۇ؟ ئەرەپ يېرىم ئارىلىدا ئايىنى ئارقىغا سۈرۈش چەكلەشتىن ئىلگىرى بۇ ئىش قانداق شەكىلدە بولغان؟ بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلى جاۋاب

بارلىق گۈزەل

مەدھىيەلەر ئالەملەرنىڭ

پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھ تائالاغا خاستۇر،

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد

ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە-تاۋابىئاتلىرى ۋە ساھابى

كىراملارغا ئاللاھنىڭ رەھمەت سالاملىرى بولسۇن.

ئاللاھ تائالا مۇنداق

دەيدۇ: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ

زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ

الَّذِينَ كَفَرُوا يُجِلُّونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطِئُوا

عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ شِئْءٌ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ تەرجىمىسى: ئايىنى

ئارقىغا سۈرۈش (يەنى ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايىنى

باشقا بىر ئايغا ئۆزگەرتىپ، يىلنىڭ 12 ئېيىنى 13 ئايغا

كۆپەيتىش) كۇفرىنى زىيادە قىلىشتۇر،

بۇنىڭ بىلەن كاپىرلار ئازدۇرۇلدى؛

ئۇلار ئاللاھ ھارام قىلغان ئايلىرىنىڭ سانىغا مۇۋاپىقلىشىش

ئۈچۈن، ئۇنى بىر يىل ھالال قىلسا، ئىككىنچى يىل ھارام

قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاللاھ ھارام قىلغان

ئايىنى ھالال قىلىدۇ، ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ يامان

ئەمەللىرى چىرايلىق كۆرسىتىلدى. ئاللاھ كاپىر
قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ.» [سۈرە تەۋبە
37-ئايەت].

بۇ ئايەتتە بايان قىلىنغان
ئايىنى ئارقىغا سۈرۈش مەسلىسىدىن بولغان مەقسەت توغرىسىدا
ئۆلىمالار ئوخشىمايدىغان قاراشلاردا
بولغان بولۇپ، بۇ توغرىدىكى ئەڭ مەشھۇر
قاراشلار تۆۋەندىكىدىن ئىبارەتتۇر:

بىرىنچى: جاھىلىيەت
دەۋرىدە ئەرەپلەر ئۇرۇش ھارام
قىلىنغان (چەكلەنگەن) ئايىلارنىڭ بەزىسىنى
بەزى ئادەتتىكى ئايىلارغا ئالماشتۇرۇپ، بۇ ئايدا ئۇرۇش
قىلىشنى چەكلەيتتى. ئۇرۇش قىلىش
چەكلەنگەن ئايىلاردا ئۆزلىرى ئۈچۈن
چەكلەنگەن بەزى نەرسىلەرنى ئالماشتۇرغان
ئايىلاردا ئېھتىياجى بويىچە ئۆزلىرىگە ھالال دەپ
ھۆكۈم قىلىپ ئىستىمال قىلاتتى. شۇنداقتمۇ ئۇلار ئايىلارنىڭ سانىنى
ئەسلىدىكى ئون ئىككىدىن زىيادە قىلالمايتتى پەقەت
ئايىلارنىڭ ئورنىنى ئالماشتۇراتتى. ئۇلار بىر-بىرىگە ئۆلىنىپ كەلگەن زۇل
قەئەدە، زۇل ھەججە ۋە
مۇھەررەم ئايلىرىنىڭ ۋاقتىنىڭ
ئۇزۇن بولغانلىقى سەۋەبىدىن مۇھەررەم
ئېيىنى ئۇرۇش قىلىش چەكلەنمىگەن ئايىغا
ئۆزگەرتىپ، بۇ ئايدا ئۇرۇش قىلىشنى ھالال (توغرا)
دەپ قارايتتى. ئاندىن مۇھەررەم ئېيىنىڭ ئورنىغا
سەپەر ئېيىنى ئۇرۇش قىلىش
چەكلەنگەن ئاي قىلىپ ئالماشتۇراتتى. گويىكى ئۇلار
خۇددى بىر نەرسىنى قەرز بېرىپ ئاندىن
ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ قەرزنى تولۇق ئادا قىلغانغا

ئوخشاش ئىش قىلاتتى. مانا بۇ ئەرەپلەرنىڭ
ئايەتنىڭ مەنىسىگە مۇۋاپىق
شەكىلدە ئايلارنى ئالماشتۇرۇشتىكى ئەڭ توغرا
ۋە مەشھۇر بولغان ئىشلىرىدۇر. كۆپچىلىك
سەلەپ ئالىملىرىمۇ بۇ قاراشنى تاللىغان، ئىبنى
كەسىر ۋە باشقا تەتقىقاتچى ئالىملارمۇ بۇ
قاراشنى تاللىغان. چۈنكى بۇ قاراش ئاللاھ تائالانىڭ
مۇنۇ ئايەتنىڭ مەنىسىگە مۇۋاپىق
كىلىدۇ: ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾. تەرجىمىسى: «ئۇنى

بىر يىل ھالال قىلسا، ئىككىنچى يىل ھارام قىلىدۇ» [سۈرە تەۋبە
37-ئايەتنىڭ بىر قىسمى].

سەئۇدى ئەرەبىستاندا
ئۆتكەن كاتتا ئالىم شەيخ ئىبنى ئۇسەيمىن
رەھىمەھۇللاھمۇ ئايەتتىكى «ئايىنى ئارقىغا
سۈرۈش» دېگەن سۆزنى مۇشۇ
سۈرەتتە چۈشەندۈرگەن.

ئىككىنچى: ئىمام ئىبنى كەسىر
رەھىمەھۇللاھ ئېيتقاندا، ئۇلار بىر يىلى
مۇھەررەم بىلەن سەپەر ئېيىنى
ئۇرۇش ھالال قىلغان ئاي دەپ بۇ ئىككى ئايىنى ئىككى
سەپەر ئېيى دەپ ئاتىسا، كىلىدىغان يىلى بۇ ئىككى
ئايىنى ئۇرۇش قىلىش چەكلەنگەن ئاي دەپ قاراپ
بۇ ئىككى ئايىنى ئىككى مۇھەررەم دەپ ئاتايتتى. مانا
بۇمۇ ئايىنى ئارقىغا سۈرۈشنىڭ ئوخشىمايدىغان بىر
شەكلى.

ئۈچىنچى: ئۇلار
مۇھەررەم ئېيىنى ئۇرۇش قىلىش

چەكلەنمىگەن ئاي دەپ بىكىتىلتى، ئەگەر
ئېھتىياجلىق بولۇپ قالسا سەپەر ئېيىنىمۇ
ئورۇش قىلىش چەكلەنمىگەن ئاي دەپ قاراپ،
بۇنىڭ ئورنىغا رەبئۇل ئەۋۋەل
ئېيىنى ئالماشتۇرىلتتى. ئىمام ئەھمەد رەھىمەھۇللاھ
بۇ قاراشنى ئىنكار قىلغان.

ئەمما ئەرەپ يېرىم
ئارىلىدا ئىسلام دىنى مەيدانغا كىلىشتىن ئىلگىرى داۋاملاشقان كىيىن
ئىسلام دىنى چەكلەنگەن ئايىنى ئارقىغا سۈرۈش ئىشى توغرىسىدا
ئىبنى كەسىر رەھىمەھۇللاھ مۇنداق
دەيدۇ: "سىيرەت ئالىملىرىدىن بىرى بولغان ئىمام ئىبنى
ئىسھاق رەھىمەھۇللاھ ئۆزىنىڭ سىيرەت كىتابىدا
بۇ مەسىلە توغرىسىدا ناھايىتى ئوچۇق ۋە
پايدىلىق بولغان سۆزلەرنى قىلىپ مۇنداق دېگەن: "ئەرەپلەر
ئارىسىدا دەسلەپتە ئايلىرىنى ئارقىغا سۈرۈش
يەنى ئۇ ئايلىرىدىن ئاللاھ تائالا ئورۇش قىلىشنى
چەكلەنگەن ئايلىرىدا ئورۇش قىلىشنى
چەكلەمەسلىك، ئاللاھ تائالا ئورۇش قىلىشنى يولغا قويغان
ئايلىرىدا ئورۇش قىلىشنى چەكلەش" تىن ئىبارەت
بۇ ئىشنى "ئەلقەلەممەس" يەنى
ھۈزەيپە ئىبنى ئەبدۇ مۇدرەكە
پۇقەيم ئىبنى ئۇدەي ئىبنى ئامىر ئىبنى
سۇئەلەبە ئىبنى ئەلھارس ئىبنى مالىك ئىبنى كەنانە
ئىبنى خۇزەيمە ئىبنى مۇدرەكە ئىبنى ئىلياس ئىبنى
مۇزەر ئىبنى نەزار ئىبنى مەئەددە ئىبنى
ئەدنان بولۇپ، ئۇنىڭدىن كىيىن ئۇنىڭ ئوغلى
ئەبىباد دادىسىنىڭ ئىشلىرىغا ۋارىسلىق قىلدى،
ئۇنىڭدىن كىيىن ئەبىبادنىڭ ئوغلى قەلەئە
ئىبنى ئەبىباد دادىسىنىڭ ئىشىغا ۋارىسلىق قىلدى، قەلەئەدىن

كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئۇمەييە ئىبنى قەلەئە
دادىسىنىڭ ئىشلىرىغا ۋارىسلىق قىلدى، ئۇنىڭدىن كېيىن
ئوغلى ئەۋپ ئىبنى ئۇمەييە ئۇنىڭدىن
كېيىن ئۇمەييەنىڭ ئوغلى ئەبۇ
سۇمامە جۇنادەتە ئىبنى ئەۋپ
دادىسىنىڭ ئىشلىرىغا ۋارىسلىق قىلدى، ئۇ بالىلارنىڭ
ئەڭ ئاخىرقىسى ئىدى. ئۇنىڭ دەۋرىدە
ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلدى. ئەرەپلەر
جاھىلىيەت دەۋرىدە ھەج پائالىيەتلىرىدىن
بىكار بولغاندا ئەبۇ ئۇسامە جۇنادەتە ئىبنى
ئەۋپنىڭ يېنىغا توپلىشاتتى. ئۇ ئورنىدىن
تۇرۇپ ئۇلارغا نۇتۇق سۆزلەپ بۇ
يىلى رەجەب، زۇل قەئەدە ۋە
زۇل ھەججە ئايلىرىنى ئۇرۇش
چەكلەنگەن ئاي ۋە مۇھەررەمنى
ئۇرۇش چەكلەنگەن ئاي دەپ ئېلان
قىلاتتى، مۇھەررەم ئېيىنىڭ ئورنىغا
سەپەر ئېيىنى ئۇرۇش چەكلەنگەن ئاي
قىلاتتى. ئۇلار
اللە ھارام قىلغان ئايلىرىنىڭ سانىغا مۇۋاپىقلىشىش
ئۈچۈن، ئۇنى بىر يىل ھالال قىلسا، ئىككىنچى يىل ھارام
قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار اللە ھارام قىلغان
ئايىنى ھالال قىلىدۇ، ھالال قىلغان ئايىنى ھارام قىلىدۇ.
ئۇلارنىڭ مەشھۇر شائىرى ئۇمەير ئىبنى ئەلقەيس ئۇلارنىڭ
بۇ ئىشلىرىدىن پەخىرلىنىپ مۇنداق دەيتتى: (شئىرنىڭ
مەناسى) مەن ئايلىرىنىڭ قايتىشى ئورنىدىن شۇنى بىلدىمكى. مېنىڭ
قەۋمىم ئىنسانلار ئارىسىدا ئەڭ ئېسىل كىشىلەر
ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئېسىل خىسلىتى كۆپ
ئىكەن، بىز ئايلىرىنىڭ قايتىشىنى ئورنى بويىچە ئايلىرىنى ئارقىغا سۈرۈپ
ئۇرۇش ھالال قىلىنغان ئايىنى ئۇرۇش

چەكلەنگەن ئاي قىلىمىز، باشقا ھېچ بىر ئىنسان بۇنى
تاپالمايدۇ ۋە ھېچ بىر ئىنسان بۇنىڭ
تۇتقۇچىنى بىلمەيدۇ.”

[“ئەلئەزبۇن نەمىير مىن مەجالىس ئەلشەنقىيىتى”
ناملىق ئەسەر 5-توم 439-بەت. “تەپسىرى ئىبنى
كەسىر” 4-توم 144-بەت. ۋە ئۇنىڭدىن
باشقا “تەپسىر تەبەرىي” 14-توم 235-بەت].

ئاللاھ تائالا ھەممىدىن توغرىنى
بىلگۈچىدۇر.